

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ของบ้านเมือง
พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และจะให้ใช้บังคับในท้องที่ใด มีบริเวณเพียงใด และจะให้ใช้บังคับทั้งหมดทุกมาตราหรือยกเว้นมาตราใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นตามความในวรรคก่อน ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในเขตเทศบาลหมายความว่า นายกเทศมนตรี ในเขตสุขาภิบาลหมายความว่าประธาน

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

กรรมการสุขาภิบาล และในท้องที่ที่ยอยู่นอกเขตเทศบาลหรือ
สุขาภิบาลหมายความว่านายอำเภอ

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า สาธารณสมบัติของ
แผ่นดินเฉพาะที่เป็นทรัพย์สินสำหรับประชาชนใช้ร่วมกัน และ
ให้รวมถึงถนนด้วย

“สถานสาธารณะ” หมายความว่าที่สาธารณะ หรือ
สถานที่ที่จัดไว้เป็นสาธารณะสำหรับประชาชนใช้เพื่อการบันเทิง
หรือหย่อนใจ หรือเพื่อการชุมนุม

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน
แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ซึ่ง
บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอย และสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่
ชุมนุมของประชาชน

“ถนน” หมายความว่า ทางบกหรือสะพานที่ประชาชน
ใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางเท้าหรือขอบ-
ทางด้วย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ผู้ใดเป็นผู้ครอบครองอาคารชั้นเดียวหรือชั้น
ล่างของตึกแถว ห้องแถว ห้างร้าน สำนักงานธุรกิจ โรงงาน

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

โรงแรมหรสพ โรงแรม หรือภัตตาคาร มีหน้าที่ช่วยเจ้าพนักงานท้องถิ่นดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าถาวรหน้าอาคารนั้น ถ้าละเลยไม่กระทำการตามที่กล่าวนี้ และได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดทำเพื่อความสะอาดเรียบร้อยภายในกำหนด และสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๕ ผู้ใดอาบน้ำหรือซักผ้าบนถนนหรือในสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือในแม่น้ำหรือคลองหรือที่ใด ๆ ภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดตั้งหรือแขวนประกาศระบุห้ามไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาแก่ประชาชนด้วยการปิดแผ่นประกาศ หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความหรือภาพลง ณ ที่ใด ๆ ในที่สาธารณะ หรือที่รั้วกำแพง ผนังอาคาร หรือต้นไม้ต้นที่ติดกับที่สาธารณะ หรือด้วยการทิ้งหรือโปรยแผ่นประกาศใด ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเป็นการกระทำของทางราชการ

การขอรับอนุญาต หลักเกณฑ์การอนุญาต การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขอรับอนุญาตและการงดเว้นค่าธรรมเนียม

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อัตราค่าธรรมเนียมนี้ต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

การโฆษณาของผู้ครอบครองอาคารหรือต้นไม้เพื่อการค้าหรือธุรกิจของตนเอง หรือเพียงให้ทราบชื่อของผู้ครอบครองอาคาร ชื่ออาคาร เลขที่อาคาร หรือข้อความอันเกี่ยวกับการเข้าไปและออกจากอาคารนั้น มิให้ถือว่าเป็นการโฆษณาแก่ประชาชนตามความในมาตรา

ผู้ใดฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดขีด เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ ลงบนถนน เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘ ผู้ใดขีด เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ โดยมีบั้งควรลงที่รั้ว กำแพง ผนังอาคาร ต้นไม้หรือสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ หรือที่เห็นได้จากที่สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๕ ผู้ใดโดยมิบังควรคิดตั้ง ดาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ หรือคิดตั้ง ดาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ณ ที่ที่เห็นได้จากที่สาธารณะด้วยวิธีอันไม่สมควร ทำให้เห็นเป็นที่ไม่เรียบร้อยน่ารังเกียจ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเป็นผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่เห็นได้จากที่สาธารณะปล่อยให้พืช ต้นไม้ หรือหญ้าขึ้นรกร้างและได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดทำเพื่อความสะอาดเรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด และสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินตามความในวรรคก่อน หรือเมื่อคดีเล็กน้อยโดยผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินนั้นยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ และเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับหรือเสียค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี ผู้นั้นยังไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงาน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

งานท้องถิ่นมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใด ๆ เข้าจัดทำเพื่อความสะดวกเรียบร้อยตามคำเดือนนั้นได้ และให้ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินนั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดทำความสะดวกเรียบร้อยนั้นให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีที่ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำเดือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้ให้คำเดือนตามความในวรรคแรก เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเดือนนั้นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะเข้าไปดำเนินการเพื่อจัดทำความสะดวกเรียบร้อยตามคำเดือนนั้นแทนผู้ครอบครองก็ได้

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของอาคารซึ่งตั้งอยู่ในระยะไม่เกินสี่สิบเมตรจากถนนที่มีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร และที่เห็นได้จากถนนนั้น ปกป้องให้อาคารนั้นชำรุดทรุดโทรมจนมีลักษณะเป็นที่น่ารังเกียจ เมื่อได้รับคำเดือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ซ่อมแซมจัดทำให้เรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด และถ้าสามารถปฏิบัติตามคำเดือนนั้นได้ แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษเจ้าของอาคารตามความในวรรคก่อน หรือเมื่อคดีเลิกกันโดยเจ้าของอาคารยอม

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓
 เสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามคำ
 เปรียบเทียบ ให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๐ มาใช้
 บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เจ้าของอาคารไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้า
 พนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้ให้คำเตือนตามความในวรรคแรก
 เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
 จะเข้าไปดำเนินการเพื่อซ่อมแซมจัดทำให้เรียบร้อยตาม
 คำเตือนนั้นแทนเจ้าของอาคารก็ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคารใดซึ่งตั้ง
 อยู่ริมถนนที่มีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร ขรุขระทรุดโทรม
 หรืออยู่ในสภาพอันเป็นที่น่ารังเกียจและไม่อาจแก้ไขได้ ให้
 เจ้าพนักงานท้องถิ่นตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยให้มี
 นายช่างผู้มีคุณวุฒิในการก่อสร้างไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีรวม
 อยู่ด้วยเป็นผู้พิจารณา ถ้ากรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนเห็นว่า
 อาคารนั้นไม่อาจแก้ไขได้ และบุคคลซึ่งอยู่อาศัยในสถานที่
 นั้นมิที่อยู่อาศัยในสถานที่แห่งอื่น หรือถ้าไม่มี เจ้าพนักงาน
 ท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสามารถจะจัดหาที่อยู่อาศัยให้
 แก่ผู้ที่อยู่อาศัยในสถานที่นั้นในสภาพและความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

เคียงกับสภาพและความเป็นอยู่เดิม เป็นการชั่วคราวภายใน
ระยะเวลาอันสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีและเห็นสมควรให้
รื้อถอน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ
หรือผู้ครอบครองอาคารจัดการรื้อถอนให้เสร็จสิ้นภายใน
สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ถ้าไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้
เป็นเจ้าของดำเนินการดังกล่าวได้ ก็ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้ครอบ
ครองดำเนินการแทน ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้เป็นเจ้าของหรือ
ผู้ครอบครอง ก็ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ อาคารนั้น และให้ถือว่า
เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต
วันที่ปิดคำสั่งนั้น

เจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่งจะต้องปฏิบัติตามความใน
วรรคก่อน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามระเบียบของ
กระทรวงมหาดไทยภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีที่รัฐมนตรีวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้เจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองอาคาร จัดการรื้อถอนอาคารให้เสร็จสิ้นภายใน
สามสิบวันนับแต่วันทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๒ วรรคแรก หรือตามคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒ วรรคสาม ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการรื้อถอนอาคาร โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริง ในการนี้ให้มีอำนาจขนส่งของที่อยู่ในอาคารออกไปจากอาคารนั้นได้โดยไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ หากเกิดขึ้นเมื่อได้ใช้ความระมัดระวังในการจัดทำไปตามสมควรแล้ว

การดำเนินการกักขังวัตถุก่อสร้างซึ่งถูกรื้อถอน รวมทั้งสิ่งของที่ขนออกไปจากอาคารตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ยอมรับมอบวัตถุหรือสิ่งของนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายโดยวิธีที่เห็นสมควร และให้นำความในมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ขายทรัพย์สินนั้นได้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ผู้ใดเล่นว่าว ฟุตบอลล์ ตะกร้อ หรือเล่นกีฬาอย่างใด ๆ ในถนนหรือสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการเล่น ๆ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๕ ผู้ใดได้เข้าไป ดอก หรือผลของต้นไม้ซึ่งปลูกไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือกระทำความด้วยประการใด ๆ ให้เกิดความเสียหายแก่ต้นไม้ นั้น หรือกระทำความด้วยประการใด ให้เกิดความเสียหายแก่คอมไฟ บ้าย หรือวัตถุหรือสิ่งใด ๆ ที่ติดตั้งไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ การกระทำความดังกล่าวจะเป็นความผิดฐานทำให้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ก็ตาม ถ้าเป็นการกระทำแก่ทรัพย์สินราคาเล็กน้อย หรือทำให้เกิดความเสียหายแต่เพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใด บ้วน สั่ง หรือถ่ม น้ำลาย น้ำมูก น้ำหมาก เสมหะ เท หรือทิ้งสิ่งใด ๆ ลงบนถนนหรือลงบนพื้นรถหรือเรือสาธารณะ โรงมหรสพ ร้านค้า หรือสถานที่ใด ๆ ที่ประชาชนมีสิทธิเข้าไป หรือลง ณ ที่ใด ๆ ในสถานสาธารณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือลงในแม่น้ำ หรือคลองภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ติดตั้งหรือแขวนประกาศระบุมห้ามไว้ หรือกระทำความด้วยประการใด ๆ ให้ถนนหรือสถานสาธารณะเปรอะเปื้อนหรือสกปรก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๗ ผู้ใดถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะลงบนถนนหรือ
ถนนที่ใด ๆ ในสถานสาธารณะ หรือที่ซึ่งเห็นได้จากถนนหรือ
สถานสาธารณะซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น
หรือลงในแม่น้ำหรือคลองภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ได้ติดตั้งหรือแขวนประกาศระบุน้ำไว้ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๘ เจ้าของร้านขายอาหารและหรือเครื่องดื่ม ซึ่ง
ได้จัดสถานที่ไว้ให้ผู้บริโภคอาหารหรือเครื่องดื่มนั้นได้ มี
ขนาดอาจใช้ได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่าสี่สิบคน และเจ้าของ
ร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะซึ่งตั้งทำการค้า
อยู่ริมถนน ต้องจัดให้มีส้วมเพื่อให้บุคคลซึ่งยอมเสียค่าบริการ
ใช้ได้ในระหว่างเวลาที่เปิดทำการค้า ค่าบริการมิให้เรียกเก็บ
เกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัติ

ร้านขายอาหารและหรือเครื่องดื่มซึ่งจัดให้มีขึ้นในงานหรือ
กิจการใดเป็นการชั่วคราว มิให้ถือว่าเป็นร้านที่ขายอาหาร
และหรือเครื่องดื่มตามมาตรา

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษเจ้าของร้านขาย
อาหารและหรือเครื่องดื่ม หรือเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อ-

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

เพลิงตามความในวรรคก่อน หรือเมื่อคดีเลิกกันโดยบุคคล
เช่นว่านั้นยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระ
ค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ และเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับ
แต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับหรือเสียค่าปรับตามคำ
เปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี เจ้าของร้านขายอาหารและหรือ
เครื่องดื่ม หรือเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงยังไม่ปฏิบัติ
ให้ถูกต้องตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับวันละ
ห้าสิบบาท นับแต่วันคดีถึงที่สุดหรือยอมชำระค่าปรับหรือเสีย
ค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี ตลอดไปทุกวัน จน
กว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามความในวรรคก่อนนั้น

มาตรา ๑๕ ผู้ใดยื่น นํ้า หรือนอนบนราวสะพานสาธารณะ
หรือโดยไม่มีเหตุอันสมควรนอนในที่สาธารณะ ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศ
กำหนดเวลาห้ามเข้า หรือคงอยู่ในสถานสาธารณะ ประกาศนั้น
ให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในที่เห็นได้ง่ายที่บริเวณสถานสาธารณะ
ที่ห้ามนั้น

ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ประกาศ
ตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาตรา ๒๑ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่เก็บได้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้นำส่งเป็นรายได้ของเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

อัตราค่าใบอนุญาตและค่าบริการ

ลำดับ	ประเภท	จำนวนเงิน	
		บาท	สตางค์
๑.	ค่าใบอนุญาตเปิดแผนประกอบ หรือเขียนข้อความ หรือภาพ ติดตั้ง เขียนส่งขายหรือเอกสาร หรือทง หรือไปรษณีย์ประกอบ เพื่อโฆษณาแก่ประชาชน	๕๐	—
๒.	ค่าบริการใช้ส่ว ครังละ	—	๕๐

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากสภาพทั่ว ๆ ไปของบ้านเมืองในขณะนี้ ยังไม่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยเท่าที่ควร และบรรดากฎหมายที่ใช้บังคับเพื่อประโยชน์ในการยังมิให้เหมาะสม และไม่พอเพียงที่จะใช้บังคับได้ตามควรแก่กรณี จึงสมควรตรากฎหมายขึ้น เพื่อจัดให้บ้านเมืองอยู่ในสภาพที่สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน